

unfoldingWord® Hebrew Bible

Daniel

Version 2.1.28

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-03 Date:

2.1.28 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Daniel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
8	Chapter 7
8	Chapter 8
9	Chapter 9
9	Chapter 10
10	Chapter 11
10	Chapter 12
11	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Daniel

Chapter 1

¹ בשנת שלוש למלכות יהויקם מלריהודה בא נבוכדנצר מלך בבל ירושם ויצר עלייה;² ויתן אדני בידיו את יהויקם מלריהודה ומפקחת כל בית יהלמים ובית אלהו ואת הכהלים היבא בית אוצר ואוצר אלקו;³ ואמור המלך לאשפנו וב סריסיו לח'יא מבני ישראל ומרע המלוכה ומחרטמים;⁴ ודים אשר איז'הם כל מאות וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וזדי דעת ומביני מך' ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך ולמלך ספר ולשון כדים;⁵ יי'ם להם המלך דבריהם ביז' מפת'ם המלך ומין משתו ולגדלים שנים שלוש ומקצתם עמדו לפניו המלך;⁶ וויה בהם מבני יהודא דניאל חנינה מישאל ועריה;⁷ יישם להם שר הסריסים שמות ושם לדניאל בלטשאצ'ר ולחנינה שדריך ולמישאל מישך ולעריה עבר ננו;⁸ יישם דניאל על'לבו אשר לא'תגאל בפטbag המלך ובינו משתו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל;⁹ ויתן האלהים את'ז'יאלא' לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים;¹⁰ ואמור שר הסрисים לדניאל והוא אנו את'אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתייכם אשר למה יראה את פניהם צעירים מורי'ה'לדים אשר כילכם וחכמתם אתי'אשי למלך;¹¹ יאמור דניאל אל המלך אשר מנה שר הסיסים על'דניאל חנינה מישאל ועריה;¹² נס'א את'עביך ימים עשרה ווונולן ז'ז'רים ונأكلה ומיטים ונשתה;¹³ וראו לפיר מראינו ומרא הילדים האכלים את פtag המלך וכאשר תראה עשה עמי'עביך;¹⁴ יישמע להם לדבר ההו וננסם ימים עשרה;¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשער מוקל'ה'לדים האכלים את פtag המלך;¹⁶ וויה המלך נשא את'פטbagם ווין משתיהם ווון להם זרעיהם;¹⁷ וויל'ים הילאים ארבעה'ם בון להם האלטים מצע והשלך בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל'ח'ון וחלומות;¹⁸ ולמקצת הילאים אשר אמור המלך להבאים ויבאים שר הסריסים לפני נבוכדנצר;¹⁹ יז'בר אתם המלך ולא נמצא מכם כדניאל חנינה מישאל ועריה ועמדו לפניו המלך;²⁰ וכל דבר' חכמה בינה אשר בקנש מהם המלך ימצאים עשר ז'ות על כל'חרטמים האשפים אשר בכל'מלכות;²¹ וויה דניאל עד'שנת אחת לנורש המלך;

Chapter 2

¹ בשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלם נבוכדנצר חלומות ותemptים רוחו ושותנו נהיתה עליו;² ואמור המלך לקרא לחרטמים ולאשפים למקשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ועמדו לפניו המלך;³ ואמור להם המלך חלום חלמתי ותemptים רוחוי לעדעת את'ה'חלום;⁴ ידברו הcessionים למלך ארמית מלכא לעלמי'ן חי' אמור מלכא לעבדיך ופשרה נחוא;⁵ ענה מלכא ואמר לכשדי'א מלטא מני' איז'א חן לא תהז'עוני' חלמא ופשרה ה'קון' תעבע'ון ובתקון גו'ו ותשמון;⁶ הנה מלכא ופשרה התה'ון מתנו וובזה' ויקר' שליא תקבלון מוקד'ל'י להן חלמא ופשרה ה'קון';⁷ ענה תנינوت ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבד'וי ופשרה נהחו;⁸ ענה מלכא ואמר מוקד'יב' ז'ע' אנה די' עדנא אנטונ' זבנן כל'קב'ל די' ח'יטון די' איז'א מני' מלטא;⁹ הי' הר'חלמא לא' התז'עוני' ח'דר'יה'א דת'קון' ומלה' כדבה' ושה'ת'ה' הזמנתו למא'ר' קד'מי' עד' ז'ונ'ה' קד'ם מלכא אמר לו' ואנ'ג'ע די' פשרה ה'קון';¹⁰ ענה כשדי'א קד'ם מלכא ואמרין לא'א'יטי אונ' על'ב'ש'תא' די' מל'ת מלכא יוכל לה'קונה כל'קב'ל די' כל'מל'ר' רב' ושליט' מל'ה' קד'נה לא' שא'ל כל'חרטם ואשר' וכשדי';¹¹ ומלא'ת ד'ימ'לה' שא'ל'יק'יה' ואחרון' לא'א'יטי' י'ז'ונ'ה' קד'ם מלכא ליהן חלמא אמר לו' ואנ'ג'ע די' מז'ר'ה' עס'ב'ש'ר'א לא'א'יטו';¹² כל'קב'ל ד'נה מלכא בנס' וקצ' ש'נ'יא ואמר' לה'ז'ה' לכל' חכמי' בבל;¹³ ו'תא' נפלת' וס'ק'מי' מתקל'ין' ובע' דניאל וחבר'ה' להתקלה';¹⁴ בא'דו'ן דניאל ה'ט'ב' עט' ואט' לאר'ו'ן ורכ'ט'ח'א די' מלכא די' פק' לקט'ה לח'כ'י' בבל;¹⁵ ענה ואמר' לא'ר'ו'ן שליט' ד'ימ'ל'א על' מה' ד'תא מה'ח'ז'ה' מוקד'ם מלכא אונ' מלטא הז'וד' א'ר'ו'ן לדניאל;¹⁶ דניאל על' ובע' מוקד'ל'א די' ז'ע' ווון'לה' ופשרה לה'קונה' למלא'ה;¹⁷ א'דו'ן דניאל לבו'ה אונ' ול'חנינה' מישאל ועריה' ח'בר'ה' מלטא' הז'וד';¹⁸ ור'ח'מ'ין למבוא מוקד'ם אלה' שמי' על'ר'ה' ד'נה די' לא' י'ה'ב'ון דניאל וחבר'ה' עס'א'ר' ח'כ'י' בבל;¹⁹ א'דו'ן דניאל בח'ז'א ד'יל'יא' ר'ה ג'ל' א'דו'ן דניאל בר'ך לאלה' שמי';²⁰ ענה דניאל' על' ר'ה' שמי' ד'יא'לה' מבר' מוקד'ם ועד'על'ק'א די' ח'כ'מ'תא' וגב'ור'תא' די' לה'קונה;²¹ זה'ו מהש'נ'א ע'ד'נ'יא' ז'מ'נ'יא' מה'ע'ד'ה' מל'ין' ומק'ק'ם מל'כו' י'ה'ב' ח'כ'מ'תא' וגב'ור'תא' ומסטר'תא' י'ד' מה' בח'ש'ו'א' ונה'יר'ה' עס'ה' שרא';²³ לך' | אלה' א'ב'ה' מה'ז'א' ומש'ב' א'נה' די' ח'כ'מ'תא' וגב'ור'תא' י'ה'ב'ת' לי' וכען' הז'ע'ת'ן' ד'יר'ב'ע'א' מ'ג'ן' ד'יר'מ'ל'ת' מל'כו' הז'ע'ת'ן';²⁴ כל'קב'ל ד'נה' קד'ם מל'כו' די' מני' מל'כו' לה'ז'ה' לח'כ'י' בבל' א'ז'ל' | וכן' א'מ'ר'ל'ה' לח'כ'י' בבל' אל'ת'ה'ז'ב' הע'ל'ני' קד'ם מל'כו' ופשרה' למ'ל'כו' א'חו'א';²⁵ א'דו'ן א'ר'ו'ן בה'ת'ב'ה'ה' הנ'ע'ל' ד'נ'יא'ל' קד'ם מל'כו' וכן' א'מ'ר'ל'ה' ד'יר'ש'כ'ת' ג'בר' מוקד'ני' ג'לו'ת' די' יה'וד' די' פשרה' למ'ל'כו' יה'וד';²⁶ ענה מל'כו' וא'מר' ל'ד'נ'יא'ל' די' ש'מ'ה בלטשאצ'ר האית'יך' כ'ה'ל' לה'ז'ע'ת'ן' ח'למא' ד'יר'ש'כ'ת' ופשרה';²⁷ ענה ד'נ'יא'ל' קד'ם מל'כו' וא'מר' נב'וכדנ'צ'ר' מה' די' לה'א' בא'חר'ת' יומ'יא' ח'למ'ר' וח'ז'ו' ר'א'ש' עס'מ'ש'ב'ן' ד'נה' הז'וד';²⁸ א'יט' אלה' בש'מ'יא' ג'ל' ר'ז'ון' וה'ז'וד' למל'כו' נב'וכדנ'צ'ר' מה' די' לה'א' א'ח'ר'י' ד'נה' ו'ג'ל' ר'ז'יא' ה'ז'וד' מה'ד'ז'י' לה'א';²⁹ א'נט'ה מל'כו' ר'ע'ז'ר' עס'מ'ש'ב'ן' ס'ל'קו' מה' די' לה'א' א'ח'ר'י' ד'נה' ו'ג'ל' ר'ז'יא' ה'ז'וד' מה'ד'ז'י' לה'א';³⁰ א'נה' לא' בח'כ'מ'ה' ד'יא'א'יט' בי' מוקל'ח'יא' ר'ח'א' ד'נה' ג'ל' לי' לה'ן' על'ד'בר'ת' די' פשרה' למ'ל'כו' יה'וד'ו'ן' ור'ע'ז'ר' ל'ב'ב'ר' ת'נד'ע';³¹ א'נ'ת'ה מל'כו' ח'ז'ה' ה'ו'ית' וא'לו' צ'ל'ם' חד' ש'ג'יא' צ'ל'מו' ד'כ'ן' רב' ו'ז'יה'

יתיר קאמ לקביל ורוה דחיל: ³²חוא צלמא ראה דיזרב בפ' חזיה ודרעהוי די כס' מעוחה ורכתה די נחש: ³³שקויה די פרzel ורגלה:
אנ蒿ן די פרzel ומנהו די חספ: ³⁴חזה הזית עד די התגזרת אגן די לא ביזן ומחת לצלמא על-רגלויה די פרzel וחספא והדקת המכון:
באזין דקנו צחיה פרzel אל חספא נחשה כספא ודבהא והוא כערו מואר-הרייקיט ונשא המון רוחה וככל-אתאר לאיהשתכח להון ואבנא |
די' מחת לצלמא הזית לטור רב ומולט כל-ארעא: ³⁵דנה חלמא ופשה נאמר קדס מלכא: ³⁶אנטה מלא מלכאי די אלה שמניא
מלוכתא חסנא ותקפא ויהרא יהבלר: ³⁷ובכל-די דארין בניא-אנשא חיוט ברא וועוף-شمיא יתב בייך והשלט'ר בכל-הוון אונטה-הווא ראשה די
דה בא: ³⁸ובתרן תקום מלכו אחורי ארעה מנך ומולטו תלי-תיא אחורי די נחשה די תשלט בכל-ארעא: ⁴⁰ומלכו וביעיה תהוא תקיפה
כפרzel אל-קביל די פרzel מהדק וחשל' כליא וכפרzel דיז'רעה כל-אלין מדק ותרע: ⁴¹די' חיז'ה רגלא ואצבעטל' מנהו חספ' די' פרzel
ומנהו פרzel מלכו פליג'ה תהוה ומוניצבתא די פרzel להוא-יבה כל-קביל די' חיז'ה פרzel מעurb בחספ' טינא: ⁴²ואצבעטל' רגלא מנהו
פרzel ומנהו חספ' מוקצת מלוכותא מהנה תקיפה ומינה תהוה תבירה: ⁴³די' חיז'ה פרzel מעurb בחספ' טינא מותעריבו להון בזער אונשא
ולאל-הוון דבק�ו דנה הא-יכדי פרzel לא מהטער עמי-חספא: ⁴⁴ובזומייהו די מלכיא אונן יקוט אללה שטמיא מלכו די לעל-מין לא
תחתбел' ומולכותה לעם אחרון לא תשתקב מדק וטסיף כל-אלין מלוכותא והיא תקום לעלמי: ⁴⁵כל-קביל די' חיז'ה די' מטרא אונתנאות אונן
די' לא ביזן אונדקה פרzel נחשה חספא ודבהא אלה כספא ודבהא מלא רב' הודה למלא דנןאל ואמרו מוקישט די אלה-הוון
באדין מלכא נובוכנצר נועל עאל-אנפוהו ולדניאל סגד ומוחה נויחחן אמר לויסקה לה: ⁴⁶ונגר' מלכא לדנןאל ומלהיון פרשל'ה:
הוא אלה אלהון ומרא מלכין וגהה ריזן די יכלת למגלא רזה דנה: ⁴⁸אדין מלכא לדנןאל רב' ומיתן וברברן שייאן יהבללה והשלטה על
כל-מדינת בבל ורב-סגןינו על כל-חיכימי בבל: ⁴⁹ודנייאל בעא מרכמלכא ומני על עבדתא די' מדינת בבל לשדרך מישר ועבד גנו ודנןאל
בתרע מלכא:

Chapter 3

ג'ובוכדנצר מלכא עבר' צלם דיד'רב רומה אמינו שלין פתיה אקינה בתקעת דודא במדינת ברל:² ג'ובוכדנצר מלכא שלח למונסן לאח'דרפניא סגניה וחוותא אדרגריא דתרביה תפטע ואכל שלטני מדינטא למטא לחנכת צלאה די הרים ג'ובוכדנצר מלכא:³ באךון מותכשין אחשדרפניא סגניה וחוותא אדרגריא דתרביה תפטע ואכל שלטני מדינטא לחנכת צלאה די הרים ג'ובוכדנצר מלכא וקאמין לקביל צלאה די הרים ג'ובוכדנצר:⁴ וכרא קרא בתיל לנו אמרין עטמי אפא ולשנא:⁵ בעדזא דיתשקלען כל קרא נמרוקיתא קיתروس סבכא פסנתרין סומפניה וכל צו זمرا תפלו ותשגדון לצלאם דהבא די הרים ג'ובוכדנצר מלכא:⁶ מונדיילא יפל ויסגד בה-השעתא יתרמא לאגאי-אתון נורא יקדטא:⁷ כל-קביל דנה בה-זמנא צו שמעין כל-עטמייא כל קרא מושר-קיטא קיתروس שבכא פסנתרין וכל צו זمرا נפלין כל-עטמי אפא ולשנא סדין לצלם דהבא די הרים ג'ובוכדנצר מלכא:⁸ כל-קביל דנה בה-זמנא קרבו גברין שדאיין ואכלו קרא-זיהו די יהודיא:⁹ ענו ואמרין לגבוכדנצר מלכא מלכא לעלמיין חי:¹⁰ אתה מלכא שם טעם די כל-אייש דירישמען כל קרא נשרקייא קיתروس שבכא פסנתרין וסיפניה וכל צו זمرا יפל וסגד לצלם דהבא:¹¹ ומונדיילא יפל וסגד לאגאי-אתון נורא יקדטא:¹² איטי גברין יהודאי דימונית יתהון על-עיבודת מדינת בבל שדריך מישך ועבד נגנו גבריא אלך לא-ישמו עלייר מלכא טעם לאלהר לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדון:¹³ באךון ג'ובוכדנצר ברעט וחמה אמר להויה לשדריך מישך ועבד נגנו באדזון גבריא אלך היטיו קדם מלכא:¹⁴ ענה נגבוכדנצר ואמר להון הצדא שדריך מישך ועבד נגנו לא-יתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדון:¹⁵ ענו איתיכו עתידיון די בעדזא דית-תשמען כל קרא מושר-קיטא קיתروس שבכא פסנתרין וסומפניה וכל צו זمرا תפלו ותשגדון לצלמא דיעבדת והן לא תסגדון בה-השעתה תתרמו לנא-אתון נורא יקדטא ומוניהו אלה די ושיזבנכו מוייד:¹⁶ ענו שדריך מישך ועבד נגנו ואמרין למלכא ג'ובוכדנצר לא-חישון-Anchna עלה דן ושיזבונא מא-אתון נורא יקדטא ומונידך מלכא וישראל:¹⁷ ענו לא ידיע להוא-אלך מלכא די לאלהר לא-יתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדון:¹⁸ באךון ג'ובוכדנצר התמלי חמוא וצלם אונפוחוי אשתחנו על-שדריך מישך ועבד נגנו ענה ואמר למא לא-תונה חד-שבעה על די חזזה למזה:²⁰ ולגבירין גברירילדי די אמר לכפה לשדריך מישך ועבד נגנו למורה לא-תון נורא יקדטא:²¹ באךון גבריא אלך כפטו בסרביליהון פטישיהון וכרבלהון ולבחיהון ורפיו לנא-אתון נורא יקדטא:²² כל-קביל דנה מודאי מלת מלכא מחצפה וא-וועא זהה יתירא גבריא אלך די הסקסו ישדריך מישך ועבד נגנו קטל המון שביבא די נורא:²³ ג'וברכיא אלך תלתחוון שדריך מישך ועבד נגנו נפלו לנא-אתון נורא יקדטא מכפתין:²⁴ באךון ג'ובוכדנצר מלכא וטה וקם בהתבהלה ענה ואמר לה-קבורי הייל גברין תלתא רמייא לנא-נו-רוא מכפתין ענו ואמרין למילא ויצבא:²⁵ ענה ואמר הא-אניה חזה גברין ארבעה שרין מהליכין בגוא-נו-רוא וחביל לא-יא-יתני בהון ורוה די רביעיא דמה לבר-אליהו:²⁶ באךון קרב ג'ובוכדנצר לתרע' אתון נורא יקדטא ענה ואמר שדריך מישך ועבד נגנו עבזוי די-אלאה עלייא פקו ואטו באדזון ופקון שדריך מישך ועבד נגנו מא-זיא:²⁷ מותכשין אחשדרפניא סגניה וחוותא והברוי מלכא חזון לגברכיא אלך די-א-שלט נורא בשמהון ושער ראשיהון לא התחרר וסרבליהון לא שנוי וויח נור לא עדת בהון:²⁸ ענה ג'ובוכדנצר ואמר בריך אלהון די-שדריך מישך ועבד נגנו די-ישלח מלכא ושיזב לעבזוי די התרחزو עלהוי ומלה מלכא שנוי וירבו גשמיון די לא-יופליךון ולא-יסגדון לכל-אללה להן לא-לארהון:²⁹ ומונ שיט טעם די כל-עם אקלה ולשן די-יא-אקר שלה על אלהון די-שדריך מישך ועבד נגנו הדמן יתעבד ובתיה נולי ושתוה כל-קביל די לא-יא-אללה אחרון זריכל להצלחה כדנה:³⁰ באדזון מלכא הצלח לשדריך מישך ועבד נגנו במדינת בבל:

Chapter 4

1 (3:31) נבוכדנצר מלך לכל-עמקה אמי ולשניא דיזדרין בכל-ארעא שלמכון ישנא: (2) (3:32) אתיא ותמהוא די עבד עמי אלהו עליא
אפר קדרמי להחיה: (3) אתוּהוּ כהה רבבון ותמהוא כהה מקיפין מלכות עלם ושלטנה עמ-ז'ר ז'ר 4

14 (1) אנה נבוכדנצר שלה הוית בביות ורענן בהיכל: (5) (2) חלים חיות נודחלני והרהורן על-משכבי וחוזיו ראשיו יבهلנו: (6) (3) ומני שיט
טעם להנעה קדרמי לטל חיכמי בבל דירפער חלמא יהודענן: (7) (4) באדונ עליון טרטמי אשפאי כשדי וזריא וחלמא אמר אנה
קדמייהן ופשעה לא-ימודען לי: (8) (5) ועד אחרון על קדרמי דנאאל דישמה בלטשאצ'ר כשם אללה ודי רוח-אליהו קדישיון בה וחלמא
קדמייהן ופשעה לא-ימודען לי: (9) (6) בלטשאצ'ר נב חרטמי אדי | אנה מדעת די רום אליהו קדישין ביר ויל-הן לא-אנס לך חזו חלמי דיחזית ופשעה
אקר: (10) (7) וחוזי ראשיו על-משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעה ורומה שטיא: (11) (8) רביה אלילנא ותקף ורומה ימתא לשמעיא וחוותה
לסוף כל-ארעה: (12) (9) עפיה שפירות ואנבה שליא ומזהן לכל-יבה תחתיה טטל | חיית ברא ובנעופורי ידרון צפרי שמעיא ומנה יתין
כל-ברשה: (13) (10) חזה הייתה בחוזי ראשיו על-משכבי ואלו עיר וקדיש מושמיא נחת: (11) (11) קרא במלחין וכן אמר גדו איליאן וקצוץ
ענופהי אתו עפיה ובדרו אנהה תנוד חיותא מושחתהו וצפריא מונעפה: (12) (12) ברם עקר שרשויו בארא שאשכון ובאסור דירפער
ונולש בדთאה די ברא ובטל שמעיא יטבע עם-חיותא חלקה בעשב ארעה: (13) לבבה מיאנושא ישנון ולבר חיהו יתיהב לה ושבעה
עדין ייחלפו עלהו: (14) (14) בנטה עירין פתגמא ומאמר קדישין שלאתה עד-דברת די יזען חיהו דישלייט עליון במלכות אונשו
ולמנדי יצבא יתננה ושפלו אונשים יקם עלייה: (15) (15) דנה חלמא חיות אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלטשאצ'ר פרשא | אמרו כל-קבב' די
כל-חיכמי מלכותי לא-יכילון פשרא להזענינו ואנתה כל-די רוח-אליהו קדישין ביר: (16) (16) אדונ דנאאל דישמה בלטשאצ'ר אשתומם
כשעה חזה וועיניה יבהלנה ענה מללא ואמר בלאטשאצ'ר חלמא ופשרא אל-יבה-ה'ר ענה בלטשאצ'ר ואמר מואי חלמא לשנואר ופשעה
לעיר: (17) (17) איליאן די חיות די רביה ותקף ורומה ימתא לשמעיא וחוותה לכל-ארעה: (18) (18) עפיה שפירות ואנבה שליא ומזהן לכל-יבה
תחתיהו יזרו חיות ברא ובנעופורי ישכני צפרי שמעיא: (19) (19) אנתה-היא מלכא די רביה ותקפת ורובה רבת וקמת לשמעיא ושלטנו
לסוף ארעה: (20) (20) ודי חזה מללא עיר וקדיש נחת | מושמיא ואמר גדו איליאן וחבלוויו ברם עקר שרשויו בארא שאשכון ובאסור
DIRPUR זנולש בדთאה די ברא ובטל שמעיא יטבע עם-חיותא ברא חלקה עד דיז'שבעה עדין ייחלפו עלהו: (21) (21) דנה פשרא מלכא
ויזרת עלייה היא די מטה עמלראי מלכא: (22) (22) ולר טרדין מיאנושא עם-חיותא ברא להוה מדריך ושבא כתוריון | לר יטעמן ומטל
שמעיא לר צבעין ושבעה עדין ייחלפו עליון עד דירטנדע דישלייט עליון במלכות אנשא ולמנדי יצבא יתננה: (23) (23) זקי אמרו למשק
עקר שרשויו די איליאן מלכותך לר קימה מוזדי תנדע די שלטן שמעיא: (24) (24) להן מלכא מלכי ישפר עליון וחטיר בצדקה פרך ועויתן
במטען ענין חן תקוא אורכה לשולחן: (25) (25) קלאי מטה עלי-נבוכדנצר מלכא: (26) (26) לקצת ירחין תרייעשר על-היכל מלכותא די בבל
מהלך הו: (27) (27) ענה מללא ואמר בלא דיאיה בבל ורבא דיאנה בנותה לבית מלון בתקף חסני וליקר הדרי: (28) (28) עוד מלטה
בפם מלכא קל מושמיא נפל לר אמiron נבוכדנצר מלכא מלה מלכותה עדת מנך: (29) (29) ומראנשא לר טרדין עם-חיותא ברא מדריך עשבא
כתוריון לר יטעמן ושבעה עדין ייחלפו עליון עד דירטנדע דישלייט עליון במלכות אנשא ולמנדי יצבא יתננה: (30) (30) בה-שעתה מלטה
ספת עלי-נבוכדנצר וגונאנשא טריד ושבא כתוריון ואכל וטפל שמעיא גשכה יטבע עד די שעננה כנסרו רבה וטפרורי צפרי: (31) (31)
ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עני | לשמעיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולתי עלא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם
ומלכותה עמ-ז'ר ז'ר: (32) (32) וכל-דיזדרי ארעה כלה חשבין וכמצביה עבד בקהל שמעיא ורבבנוי יבעון ועל-מלכותי בידה ויאמר לה
מה עבדת: (33) (33) בה-זמנא מנדען | יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וחיו יתוב עלי ול' הקבר ורבבנוי יבעון ועל-מלכותי התקנת ורבו
ויתירה הוספה לי: (34) (34) כען אנה נבוכדנצר משבח ומרום ומחרדר למלה שמעיא די קל-מעבודה הי' קשט וארכחה דין די מוחלון בגיןה יכל
להשפלה: 9

Chapter 5

1 בלטשאצ'ר מלכא עבד ללחם וב לררבנוי אלף וקהל אלף חمرا להויה למאן דהבא וכפספה
די הנפק נבוכדנצר אבויו מוקהילא די בירושלם ושתון בהון מלכא ורבבנוי שגלהה ולחנתה: (2) באדונ הינו מאן דהבא די הנפקו
מן-היכלא דיבית אלה די בירושלם ושתון בהון מלכא ורבבנוי שגלהה ולחנתה: (3) אשתו חمرا אושבחו לא-ליי דהבא וכפספה נחשא
פרזאל אעה ואבנא: (5) בה-שעתה נפקו אצבען די ידאש וכתבן לקהל בברשתא על-זיאא דיכתל היכלא די מלכא ומילא חזה פס זיהה די
כתבה: (6) אדונ מלכא זיהוי שנויו ורונויה יבלוינה וקטני חרציה משתון וארכבתה זיא לדא ז'קשן: (7) קרא מלכא בחליל להעללה לא-שפאי
כשדייא וזריא ענה מלכא ואמר | לחכמי בבל די קל-אנש דיזק'ה כתבה דנה ופשרה יחווני ארגנא ולבש והמנא דידדה בא על-צוארה
ונלטני במלכותא ישלט: (8) אדונ עלילן כל חכמי מלכא וא-יכהלו כתבה למקרה ופרשא להזעה למלכא: (9) אדונ בלטשאצ'ר שמעיא
מתבחל ויזויו שנין עלויה ורבבנויו משבחים: (10) מלכתא לקביל ملي מלכא ורבבנויו לבית משטייא עלות ענט מלכתא ואמרת מלכא
עלמין חוי אל-יבה-לור ריעונך ויזיר אל-ישתנן: (11) אייתו גבר במלכותך די רום אליהו קדישין בה וביזויו אבון נהירו ושכלתנו ומחכמה
כחכמת-אליהו השתקנתה בה ומילא נבוכדנצר אבון רב חרטמו אשפזון שדאן גוריון הקימה אבון מלכא: (12) כל-קבב' די רום | יתולה
ומנדע ושכלתנו מפער חלמיין ואחותית אחידן ומשרא קטרון השתקנתה בה בדניאל די מלכא שם-שם בלטשאצ'ר כען דנאאל יתקנו

ופשרה יוקהזה:¹³ באזין דניאל העל קדם מלכא ואמר לדניאל אנתה והוא דניאל דימור בני גלויה כי יהוד די היה מלכא אבי מנייהו;¹⁴ ושמעת עליך דיו רוח אלחנן בר ונחירון ושלכתנו וחכממה יתירה השתקחת בך;¹⁵ וכך הלו קדמי חכםיא אשפזא דרכבתה דנה וקרון ושרה להזעטני ולא-כחילון פשר-מלך לא להתייה;¹⁶ ואנה שמעת עליך דיתוכל פשרין למפשר והתרון למשנא כען הן תוכל כתבא למקרא ושרה להזעטני ארגונא תלבש והמנונא דיזה בא על-צוארך ותלאת במלכותא תשלט;¹⁷ באזין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להיו ובזוניך לאחנן הב ברם כתבא אהגנא למלפה ושרה אהודעה;¹⁸ אנטה מלכא אלה עלייא מלכותא ורבותא ויקנא והדרה יוקה לבנדנץ אבור;¹⁹ ומירבותא דיבלה כל עממייא אמייא ולשנאנו הנו זעין ודחלין מוקדמוני דיזהוה צבא הא קטל וידינה צבא הנו מהא וידינה צבא הנו מרום וידינה צבא הנו משפי;²⁰ וכדי נס לבבה ורומה תקפת להזהה הנחתת מינ-ברסא מלכותה ויקרא העדי מנה;²¹ ומירבוני אונשא טריד ולביבה | עמידותא שי' ועמ-עדיא מדורה עשבא כתוריין יטעמוונה ומיטל שמיא גשמה יצבע עד דיזען דישטי אלהא עלייא במלכות אונשא ולמודז' צבה והקם עלייה;²² ואנטה בה בלשאצ' לא השפלת לבבן קל-קבב' די כל-דין יעת;²³ ועל מירא-শמייא | התרומכת ולפאניא דיבילה היינו קדמיר ואנטה ורבנן' שאלתך ולחנותך חפרא שטין בחון' ולא-להני ספוא-זזה בא נחשה פרולא ענא ובנהן דיא לא-חיזון ולא-שמעון ולא-דיעון שבחת ולא-לה דינשמתך בידה וככל-ארחנן לה לא הדרת;²⁴ באזין מוקדמוני שליח פסא דיזען וכתבא דנה רשים מנא תקל ופרשון;²⁵ דנה פשר-מלך מאן מנאה אלהא מלכותך והשלמה;²⁶ תקל תקילתה במאזנייה והשתתקחת חסיה;²⁷ פרס פרישת מלכותך ויהיבת למדני ופרש;²⁸ באזין | אמר בלשאצ' וhalbiso לדניאל ארגונא והמנונא דיזה בא על-צוארה והכרז עלייה דיליהו שליט תלאת במלכותא;³⁰ בה בליליא קטייל בלשאצ' מלכא כשייא;⁶

⁽³⁾ ודרוש מזיא לקבל מלכותא כבר שני שטין ותרתין:

Chapter 6

(2) ספר קדם דרויוש והקם על-מלךותא לאחשורפניא מאה ועשרין די להו בבל מלכותא;² (³) ועלא מנחון סרכין תלאת די דניאל חד-מנחון דיליהו אחששורפניא אילו יבון להו טעלמא ומילא לאלהוא נזק;³ (⁴) באזין דניאל דנה מתנצל עלי-סרכיא ואחששורפניא קל-קבב' דיו רוח יתירא בה ומילא עשית להקמותה על-מלךותא;⁴ (⁵) באזין סרכיא ואחששורפניא הוו בעין עליה להשכח דניאל מצד מלכותה וכל-עליה ושותיה לא-יכלון להשכח כל-קבב' דימיהו הוא וכל-שלו' ושותה לא השתקחת עלהו;⁵ (⁶) באזין גבריא אלך אמריו דיו לא נהשכח לדניאל דנה כל-עליה להשכח עלהו בדת אלהא;⁶ (⁷) באזין סרכיא ואחששורפניא אילו הרגשו על-מלךא וכן אמריו לה דריוש מלכא לעלמיין חוי;⁷ (⁸) אתיעטו כל | סרכוי מלכותא סגניה ואחששורפניא הדבריא וחוותא לקומה קיט מלכא ולתקפה אשר דיו כל-דיבעה בעו מונ-כל-לה ואנש עד-ידיומן תלאון להן מנג מלכא וירמא נגב ארונות;⁸ (⁹) ען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא דיו לא להשכח כדת-מדני ופרש דילא תעדה;⁹ (¹⁰) כל-קבב' דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא;¹⁰ (¹¹) ורקניאל דיו ידע דירשים כתבא על לביתה וכיוון פתיחן לה בעילתה נגיד ירושם זמנין תקתה ביומא הוא | ברכ עלי-ברוכהו ומצלא ומודה קדם אלהא כל-קבב' דירחא עבר מוקדמת דנה;¹¹ (¹²) באזין גבריא אלך הרגשו והשכח לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהא;¹² (¹³) באזין קרבנו ואקוניו קדם-מלךא על-אסר מלכא הלא אסר רשות דיו כל-עיש דיבעה מה מוקל-אליה ואנס עד-ידיומן תלאון להן מנג מלכא יתרמא נגב ארונותה ענה מלכא ואמר יציבא מלטה כדת-מדני ופרש דילא תעדה;¹³ (¹⁴) באזין ען ואמרין קדם מלכא די דניאל דיו מונ-בניא גלויה דיו יהוד לא-ישראל מלכא טעם ועל-אסרא די רשות זמנין תקתה ביומא בעא בעותה;¹⁴ (¹⁵) באזין מלכא כדי מלטה שעט שיא באש עלהו ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי' שטחה הוא משתמש להצלותה;¹⁵ (¹⁶) באזין גבריא אלך הרגשו על-מלךא ואמרין מלכא דע מלכא דיז'ת למדי ופרש דיל-אסרא ורקם דימיליא והקם לא להשכח;¹⁶ (¹⁷) באזין מלכא אמר והיוו לדניאל ורמול לגבא דיו ארונותה ענה מלכא ואמר לדניאל אלך די אנטה פלחילה בתדיילא הוא ישובנן;¹⁷ (¹⁸) והויתת אבן חזקה ושותת על-פם גבא וחכונה מלכא בעזחותה ובזקמת רברבנוי דיו לא-תשנא צבו בדניאל;¹⁸ (¹⁹) באזין אזל מלכא להיכלה ובכת טות ודחון לא-הגען קדמוהו ושנתה נחת עלהו;¹⁹ (²⁰) באזין מלכא בשפרפרא יקום בגנאה ובהתבהלה לבבא דיזא-ויתא אזל;²⁰ (²¹) וכמקרבה לגבא לדניאל בקהל עזיב עזק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אליה חייא די אנטה פלחילה בתדיילא היכל לשיזבותך מרא-ויתא;²¹ (²²) באזין דניאל עם-מלךא מלך מלכא לעלמיין חוי;²² (²³) אלחו שלח מלכא וסגר פס ארונות ואלה חבלוני כל-קבב' דיו קדמוני זכו השתקחת די ואף קדמיר מלכא מלכא שגיא טאב עלהו ולדניאל אמר להנסקה מרג'בא והסך דניאל מונ-גבא וכל-חבל לא-השתתק בה די ייכן באלה;²³ (²⁴) ואמר מלכא והיינו גבריא אלך דיא-כלו קרכזוי די דניאל ולגב ארונות רמו אונן בניהו ונשיהו ולא-ימטו לארעית גבאי עד דישלטו בהון ארונות ואכל-גרמיון הדקנו;²⁵ (²⁶) באזין דריוש מלכא כתוב לכל-עטמיה אמייא ולשניא דיזא-ריא שא-למכון ישגא;²⁶ (²⁷) מוקדמי' שים טעם דיו | בכל-שלטן מלכותי להו זעין ודחלין מוקדם אלהא דיזניאל דיזהא | אלהא חיא וקיט לעלמיין מלכותה קיד'א תחכבל ושלטנה עד-סופה;²⁷ (²⁸) קשיזב ומצל עבד אתין ותמהין בשמייא ובארעא זי שיזיב לדניאל מונ-יד ארונות;²⁸ (²⁹) ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסי:⁹

Chapter 7

¹ בשנת חזה לבלאצ'ר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזו רעשה על-מישכה באדרון חלמא כתוב בראש מילון אכרו:² ענה דניאל ואמר חזה הייתה בחזו עם ליליא וארו ארבע רוחיו שמיון מגיחו ליכא רבא:³ וארבע חיוון רברבו סלקו מוריימה שנין דא מוויזא:⁴ קדמיתא אכריה וגפני דירנשר לה חזה נזית עד דירמיטו פפה ונטילת מזארעא ועל-רגלון כאשן הקומת ולגב אנס יתיב לה:⁵ וארו חזיה אחריו תנינה דמייה לדב ולשטרח' הקומת ומולת עלעון בעפה בון שנייה וכן אכרון לה קומיי אללי בשער שנייה:⁶ באנו רדנה חזה הווית וארו אחריו כטנו ובה גפין ארבע דירעוף על-גביה וארבעה ראשין לתחותא ושלוטו יתיב לה:⁷ ובאמור דנה חזה הווית בחזו ליליא וארו חזיה רבעיה דחללה ואימטני ותקיפא יתירא ושינו זייפעל לה רברבו אכליה ומפלחה ושארה בגליה רפסה והיא משניה מרכ'ל-קיטותא דז קומיה וקרינו עשר לה:⁸ משתכל הווית בקרניא ואלו קרנו אחרי זעירה סלקת בינויו ותלת מוקראני קדמיתא אתעהו מוקדמיה ואלו עינון ענייני אנסא בקרנא-זא ומם ממיל רברבן:⁹ חזה הווית עד דז קרסן רמי ועתיק יומין יתב לבושה | כתalg חזו ושער ראשה בעמר זקא קרסיה שביבין יידנו גלגולוי נור דלק:¹⁰ נבר דינור נגד ונפק מוקדמוני אלף ישםשווה ורבון קדמוני יקומו דינא יתב וספרין פתיחו:¹¹ חזה הווית באדרון מוקל מליא וברבתא דז קרנא ממלה חזה הווית עד דז קיטלת חיותה והובד גשמה ויהבט ליקת אשא:¹² ואשר חזיה העדי שלטנהו וארכה במשו ויהבט להו עד-זמן ועדן:¹³ חזה הווית בחזו ליליא וארו עס-עננו שמיון כבר אונש אתה הווע חזיה עטיך יומיא מליה וקדמוני ההורבוי:¹⁴ ולה יהיב שלטן ויקר ומילכו וכל עטמיא אמייא ולשניא לה יפלחו שلطנה שלטן עלם דילא ועד-עתיך יומיא מליה וקדמוני ההורבוי:¹⁵ אתכריית רותאי אנה דניאל בנגא נדנה וחזו ראייש יבלני:¹⁶ קרבת עלייד מוקראטיא ויציבא יעדלה ומילכתה דילא תחתבל:¹⁷ אליל' חיותה רברבתא דז אפיקו ארבע ארבעה מליכון יקומו מוקראטיא ויקבלון אבעא-טומה על-כל-דנה ואמרלו ושר מליא והודען:¹⁸ אליל' חיותה רברבתא דז אפיקו ארבע ארבעה מליכון יקומו מוקראטיא ויקבלון מלכotta קדישי עליוןין ויחסנו מלכותא עד-עלמא ועד עולם עליוןיא:¹⁹ אדרון צביה ליצבא על-חיותה וביעיטה דירהת שניה מוקלהון דחללה יתירה שנייה זייפרול וטפניה דינקס'א אלה מדקה ושארה בגליה רפסה:²⁰ געל-קרניא עשר-דז ברasha ואחריו דז סלקת ונפלו אונ-קדמיה תلت וקרנא דכן ועינון לה וטם ממיל רברבן וחזו רב מוקחרטה:²¹ חזה הווית וקרנא דכל עבדה קרב עמי-קדושים ויכלה להו:²² עד דיראתה עטיך יומיא ודינא יהיב לקדישי עליוןין וזמנא מליה ומילכתה החסנו קדישין:²³ אמר חזיא רביעיטה מליכון ובייעיא תהיא בארעא דז נשנא מרכ'ל-מלכתה ותאכל כל-ארעא ותודשנה ותקדנה:²⁴ קרבניא עשר מנה מלכotta העשרה מליכון יקומו ואחריו יקום אחריהוון והוא ישנא מוקדמיא ותלטה מליכון והשלפ:²⁵ מלון לעד עלייא מלול וקדישי עליוןין יבלא ויסבר להשנה זמןין ודת ויתהבו ביזה עד-עדן ועדיון ופלג עדן:²⁶ ודינא יתב ושלטנה יהען לה השמדה ולהובד ערד-סופה:²⁷ מלכotta ושלטנא ורובותא דז מלכות תחת כל-שמיון יהיבת לעם קדישי עליוןין מלכותה מלכות עלם וכל-שלטנו לא יפלחו ווישטמען:²⁸ עד-כח סופא דימילטה אנה דניאל שגיא | רעוני יבهلני ויזו ושתנן עלי ומלה בלבני נטרת:⁹

Chapter 8

¹ בשנת שלוש למלכות בלאצ'ר המלך חזון נראה אליו אני דניאל אחרי הנראה אליו בתחלה:² ואראה בחזו ויהי בראשו הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזו ואני התייט עלי-אובל الاول: ³ אשה עניין ואראה והנה | אול אחד עמד לפני האבל ולן קרבין והקרנים גבהת ופחמת גבהת מורה נשנית והגבלה עליה באחרונה:⁴ איתי אתהאל מנונג זמה וצפונה ונגבה וכלי-חיות לא-יימדו לפניו ואין מצל מידן ועשה כרצנו והגדי:⁵ אני | היעתי מבון והנה צפירה-קעיטם בא מרכ'ה-ערב על-פניע קליל הארץ ואין נגע הארץ והاضיר גור חזות בין עיינו:⁶ נובא עד-האל בעל הקרןיא יתב ושלטנה יהען לה השמדה ולהובד ערד-סופה:⁷ וואיתו מנייע | אצל האול ותתרומר אליו וכן אתהאל וישבר את-שטי קרנוויל וא-היה כה באיל לעמד לפניו ושליךחו איזאה וירמסחו וא-היה מצל לאיל מידן:⁸ צפир העזים הגדייל עד-מאוד וכעכמו ושברה הקרן הגדיול ותעלנה חזות ארבע תחלה לארכע רוחות השמים:⁹ ומיראתת מדם זיא גור-אחת מצערה ותנדיל-יתר אל-הנגב ואלה-הפורח ואלה-הגב:¹⁰ ותגעל עד-צבא השמים ותפל ארצה מון-הצבא ומונ-הכוכבים וטראםם: ¹¹ ועדי שריה-צבא הגדייל וממונן הרים התמיד והשלך מכון מקדש:¹² וצבא תנען על-התמיד בפשע ותשלה אמת ארצה ועתסה והצלחה:¹³ ואשמעה אחד-קדוש מדבר ויאמר אוך קדוש לפלמוני בקדשו עד-מיל' החון התמיד והפשע שלם לת וזק'ש וצבא מרכס:¹⁴ ויאמר אליו עד ערב בקר אלף ושלש מאות ונצח קדש:¹⁵ ויהי בראשו אני דניאל את-החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגידי כמוראה-גברה: ¹⁶ ואשמע קול-אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלן את-המוראה:¹⁷ ובבא אצל עמוני ובבאו נבעתי ואפליה על-פניע ויאמר אליו הבן בראלים כי לעת-הץ החזון:¹⁸ ובדברו עלי נדמתתי על-פניע ארצה וגעבי ועמידני על-עמדן:¹⁹ ואמר הננו מודיען את אשי-ריהה באחרית העזם כי למועד זאת: ²⁰ הhaiיל אשר-ראית בעל הקרןיא מלכי מדוי ופרס:²¹ והاضיר השער מלך יון וההן הגדיול אשר בירעינו הוא המלך הרראשון:²² והנשברת ותעמדנה ארבע תחלה ארבע מלכיות מגני יעדמגה ולא בכחן:²³ ובאחרית מלכותם כהותם הפשעים יעמד מלן עד-פשעים ומבון חזות:²⁴ עצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחת עזומים ועם-קדשים:²⁵ געל-שכלו והצליח מרמה ביזו ובלבנו יגקל ובלבנה ישחת רבים ועל-שרשרים עמדו ובאפס זד ושבר:²⁶ ומראה הארץ והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתום חזון כי לימים רבים:²⁷ ואני דניאל נהתי ונהתי ימים ואקים ואעשה את-מלכת המלך ואשתוקם על-המוראה ואין מבון:⁹

Chapter 9

¹ בשנת אחת לדרישת בראחיםו שוחרר מזרע כדי אשר המלך על מלכותם;² בשנת אחת למלכו אני דניאל בינו לבין ספרי מספר שנים אשר היה דבריו הנבואה אל-ירמיה הנביא למלאות לרבות ירושלים שבעים שנה;³ אנתנה את-פנוי אל-אדני האלים לבקש תפלה ותחנונים בזום וشك ואפר;⁴ ואתפלה ליונה אלקי ואתויה ואמרה אנא אדני האל הנזול והנורא שקר הברית והחס לאחינו ולשמוני מצותינו;⁵ חטאנו ועינו והרשענו ומגנו וסור מפצתך וממושטיך;⁶ וק' שמענו אל-עבדיך הנביאים אשר דבר בשמי אל-מליכינו שרים ובתינו;⁷ וכל-עם הארץ; ⁷ לך אדני הצדקה לנו בשית הפנים כוֹן זהה לאיש יהודה ולירושלים ולכל-ישראל הקרים והרחוקים בכל-הארצות אשר הדחתם שם בעולם אשר מעולם;⁸ הנה לנו בשית הפנים למליכינו לשרים ולאבתינו אשר חטאנו לך;⁹ לאדני אל-הנביאים והשלחות כי פרדנו בו;¹⁰ ולא שמענו בקהל והוא אלהינו לכת בתורתינו אשר נתן לפנינו ביד עבדיך הנביאים;¹¹ וכל-ישראל עברו את-תונתך וסור לבلت שמע בקהל ותתק עליינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד-האלים כי חטאנו לו;¹² ניקם את-דבריו | אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו להבאי עליינו רעה גדלה אשר לא-עשתה תחת כל-הশמים כאשר נשתה בירושלם;¹³ כאשר כתוב בתורת משה את כל-הרעשה הזאת בא עליינו ולא-חלינו את-פנוי | הנה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתק;¹⁴ יישקד יהוה על-הרעשה ובכיה עליינו כי-צדיק יהוה אלהינו על-כל-מעשו אשר עשה ולא שמענו בקהל;¹⁵ עתה | אדני אלהינו אשר הוצאה את-עכו מארץ מארים ביד חזקה ותעשה שם כוֹן הזה חטאנו ושענו;¹⁶ אדני כל-צדיקן ישיבת-אפא וחתמת מעורה ירושלם הרקדש כי ביחסינו ובעונת אבתינו ירושלים ועמכ לחרפה לכל-סבירינו;¹⁷ עתה | שמע אלהינו אל-תפלת עזך ואל-תחנוני והאר פניך על-מקדש השם لكمנו אדני;¹⁸ הטה אלתי | אזנן ושמע פקחה עיניך וראה שממותינו והעיר אשר נקראה שמן עלייך כי לא על-צדיקינו אנחנו מפילים תחנוןינו לפני כי על-רוחם הרבה;¹⁹ עוד אמי מדבר ומתפלל ומתחזק בחדון | סלח אדני הקשיבה ועשה אל-תתActor למעונך אלהי כי-שם ונקר על-עירך ועל-עורך;²⁰ עוד אמי מדבר ומתפלל ומתחזק בחדון | פנוי יהוה אלהי על הרקדש אלהי;²¹ עוד אמי מדבר בתפלת והאיש גבריאל אשר ראייתי בחzon בתחלת מעז ביעף נגע אליו בעת מנחת ערבה;²² ייְהִי זידבר עמי ויאמר דניאל לחשילך בינה;²³ בתחלת תחנוןיך יצא דבר ואני באתי להגדי כי שמודות אתה ובין בדבר והבן במראה;²⁴ שבעים שבעים נחתך על-עמק; | ועל-עיר קדשך לכל-הפשע ולחמת חטאות ולכפר עזון ולהביא צדק על-לטמים ולחמת חוץ ונבייא ולמשיח קדש קדשים;²⁵ ועתה ותשכל מני-מציא דבר להשיב ולבנו ירושלים עד-משיח נגיד שבעים שבעים ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב ורחוב ובזוק העתים;²⁶ אחרי השבעים ששים ושנים יכרת ממש ואין לו והעיר והקדש שיחית עם נגיד הבא וקצת בשטר ועד קץ מלכלה נהרכצת שמוות;²⁷ והגביר ברית ללבים שבע אחד וחצי השבע ישבית | זבח ומנחה ועל-כני שקויצים משלים ועד-כליה ונחרצה תתק עלי-שם:²⁸

Chapter 10

¹ בשנת שלוש לכורש מלך דבר פָּרָס דניאל נגלה לדניאל אשר-נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדוול ובין את-הדבר ובינה לו במראה;² בימים ההם אני דניאל היתי מתאבל שלשה שבעים ימים;³ לחם חממות לא אכלתי ובשר וין לא-בא אל-פי וסוך לא-סקתי עד-מלאת שלשת שבעים ימים;⁴ יוגדים עשרים ורבעה לחודש הראשון ואני היתי על יד הנער הנזול הוא חזק;⁵ ואשא את-עינוי וארא והנה איש-אחד לבוש בדים ומתחיו חגורים בכתם אופז;⁶ וגיטו כתריש ופנוי כmareah ברך ועינו כפידי אש וזרעתי מרגלאתו כעין נחשת קלול וקול דבריו בקהל הxon: ⁷ וראיתו אמי דניאל לבדי את-הmareah והאנשים אשר היו עמי לא ראו את-הmareah אבל חרדה גדלה נפלה על-הם וברחו בהחבה;⁸ ואני נשארתי לבדי וארא את-הmareah הנזלה הזאת ולא נשארתי כח והוד נהפר עלי למשיחת ולא עצרתי כח;⁹ ואשכח את-הАЗל דבריו ואשכחתי את-קהל דבריו ואני היתי נרדם על-פנוי ומי-ארצה;¹⁰ והנה-זיד נגעה בי ותני עלי-ברכי וכפotta זיד;¹¹ ויאמר אליו דניאל איש-הצדדות הבן בדברים אשר עליין ועמד על-עמדן כי עתה שלחתי אליך ובדבך עמי את-הדבר הזה עמדתי מרעד;¹² ויאמר אליו אל-תירא דניאל כי | מרים הראשו אשר עמד לנגדיו עשרים ואחד يوم והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם ואני-באתי בדביר;¹³ ושר | מלכות פרס עמד לנגדיו עשרים ואחד יומם והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס;¹⁴ ובאתני להבוני את אשר-זקנור לעמך באחריות הרים כי-עוד חוץ לימי;¹⁵ ובדברך עמי בדברים האלה נתתי פניו ארזה ונאלמתי;¹⁶ והנה כדמות בני אדים נגע על-שפתי ואפתח-פי ואדברה ואמרה אל-העמד לנגידו אמי במראה נהפקנו צרי עלי ולא עצרתי;¹⁷ ותני יכול עבד אדני זה לדבר עם-אדני זה ואני מעתה לא-יעמד-בי כח ונשמה לא נשארה-בך;¹⁸ ויסוף ויגערבי כmareah אדם וימתקני;¹⁹ ויאמר אל-תירא איש-הצדדות שלום לך חזק וחזק ובדברך עמי התהזהתי ואנורא ידבר אדני כי חזקתנו;²⁰ ויאמר הזיד לתהזה את-הבראות אליך ועתה אשוב להלום עם-שר פרס ואני יוא ואנה שר-יון בא;²¹ אבל אגיד לך את-הראשום בכתב אמרת ואין אחד מותחזק עמי על-אללה כי אם-מי-יכאל שרכם:²²

Chapter 11

¹אנו בshort את לדרישת הפסוי עמדו למחזק ולבוזו לו:² עתה אמרת אעדי לך הנה עוד שלשה מילאים לעדרס והרביעי עשר אשר גודל מכל וכחקו בעשרו עיר הכל את מלכותינו:³ ועמד מלך גיבור ומשל ממש רב ועשה כרצונו:⁴ כי עמדו תשבר מלכותו ותפקיד ארבע רוחות השמים ולא לאחריותו ולא כבשelo אשר משל כי תנשך מלכותו ולא מרים מלבד אלה:⁵ יוחוך מלך הנגב ומראשיו וימת עליו ומשל בב פטישתו:⁶ ולק שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות משעים ולא-תטער כום הזרע ולא עמד זרע ותגננו היא ומביואה והילדה ומחזקת בעיתים:⁷ ועמד מנצר שרשיה לנו ובאה אל-החויל ובאה במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק:⁸ גם אלהים עמי נסיכיהם עם-כל חכיהם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים עמד מלך הצפון:⁹ ובא במלכות מלך הנגב ועשה בהם ושב אל-אדמתנו:¹⁰ ובנו יתגרו ואספו המכון חילים רבים ובאו וטהר ושב ויתגרו עד-מעזה:¹¹ יתתרמר מלך הנגב ו יצא ולחתם עמו עם מלך הצפון והעמיד המכון רב ונתן המכון בידן:¹² ונשא המכון רום לבבו והפיא רבאות ולא יעז:¹³ ושב מלך הצפון והעמיד המכון רב מורה ראשון ולבו בבעל גודול וברוחש רב:¹⁴ בעתים הרים רבים יעמכו על מלך הנגב ובני פריצי עמר נושא להעמיד חזון ונכשלו:¹⁵ ובא מלך הצפון ושפר סוללה ולכך עיר מברחות והרעות הנגב לא יעדמו ועם מבחריו ואין כה לעמד:¹⁶ וועש הביא אליו כרצונו ואין עוזד לפניו ועמד בארץ הארץ וכליה בידן:¹⁷ יונשם | פניו לבוא בתקוף כל מלכותו וישראלים עמו ועשה ובת הנשים ומתלו להשוחחה ולא תעמד ולא-לו תהה:¹⁸ יושב | פניו לאיים ולכך רבם והשכית קצון חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו:¹⁹ יושב פניו למשדי ארצנו ונכשל ונפל ולא ימצא:²⁰ ועמד על-כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובאים אחדים ישבר ולא באפם ולא במלכתה:²¹ ועמד גל-כנו נבזה ולא-תגננו עליו הדר מלכות ובא בשלה והחזיק מלכות בחלקלוקות:²² וזרעות השטר ישטו מלפניו וישברו וגם גנד ברית: ומן-התקהברות אליו יעשה מרמה ועליה עצם בעיתם:²³ בשלה ובמשמעו מדיניו יבא ועשה אשר לא-יאשן אבטיו ואבותיו בזה וshall ורכוש להם יבזר ועל מברחים יחשב מחשבתו ועד-עת:²⁵ כי-ער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גודול ומלך הנגב יתגרה למלחתה בחיל גודול עצום עד-מאד ולא יעד כיריחובו עליו מחשבתו:²⁶ ואכל פת-בון ושברו והחילו יטוף ונפלו חללים רבים:²⁷ ושניהם המלכים לבבם לארע ועל-שלוחן אחד צב ידברו ולא תאלה כי-עד עץ למועד:²⁸ ושב ארץ ברוך גודול ולבבו על-ברית-קדש ועשה שב לא-רוצב בירית קדש:²⁹ ולבועד ישב ובא בנגב ולא-תהייה קראנה וכאחרנה:³⁰ ובאו בו ציים כתים וכאה ושב ועם על-ברית-קדש ועשה שב ויבן על-עזבי בירית קדש:³¹ חערעים מכנו יעדמו וחללו הפקדש המפעז והסירו התלמיד ונתנו השקווש משוכם:³² ומורשי עיר בירית יתנייף בחלקלוקות ועם ידע אליו יזקנו ועשנו:³³ ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחור ובלבה בשבי ובבזה ימים:³⁴ ובכח-כם יער מעט וללו עלייהם ובאים בחלקלוקות:³⁵ ומוקהשכילים וכי-על צרוף בהם ולבר ולבן עד-עת עץ כי-עד נשתה:³⁶ ועל-אליה אבטיו לא בין ועל-חמדת נשים ויתגזר על-כל-אל ועל-אל אלים ידבר נפלאות והצלות עד-כללה עטם כי-חרצה נשתה:³⁷ ועל-אליה אבטיו לא בין ועל-חמדת נשים ועל-כל-אלוה לא יבינו כי על-כל יתגזר:³⁸ ולא אלה מעזים על-כנו יכבד ולא-לה אשר לא-ידעו אבטיו יכבד בזבב ובכסף ובאבן יקרה ובCMDות:³⁹ עשה למכברים מעזים עם-אלות נכר הדר הצפון ורבם יכבד ואמון השם ברבים ואדקה יחולק במקיר:⁴⁰ ובעת עץ ותגנעה מה מלך הנגב ותשתר עליו מלך הצפון ברכב ווגרשים ובאניות רבות ובא בארצות וטרף וuber: ⁴¹ בא הארץ הארץ ובלו ונאה ימלטו מינו אדום ומואב וראשית בני עמו:⁴² וישלח ידו בארץות הארץ לא-תהייה לפוליטה:⁴³ ומשל בכוכבי הדר הדר וככל CMDות מצרים ולבים וקסים במעוז:⁴⁴ שמעות ובהלה מפוזר ומצפון ויצא בחקאו גדרה להשמד ולהחרים רבים:⁴⁵ וווטע אהלי אפדו בין ימים להר-צביה-קדש ובא עד-קצנו ואין עזיר לו:

Chapter 12

¹ בעת היא יעמד מיכאל השם הגודל העמד על-בוני עמר והיתה עת צורה אשר לא-ינהיתה מהיota נוי עד קעת היא ובעת היא ימלט עפן כל-הנמצא כתוב בספר:² רובי מישני אדמת עפר וקצו אלה לחץ עולם ואלה לחרפות לדראון עולם ס³ להmeshklim זיהרו צהיר הרקיע ומצדיק הרבים כוכבים בעולם ועד:⁴ וזאת דניאל סתום הדברים וחותם הספר עד-עת עץ ישתטו רבים ותרבה הדעת:⁵ רואי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר:⁶ ויאמר לאיש לבנש הבדים אשר מקועל למיימי היאר עד-ממי זץ הפלאות:⁷ אשלאו את-היאוש | לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר נורם ימינו ושמאלן אל-השלים ושבע בתני העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפח יד-עמ-קדש תכלינה כל-אלוה:⁸ ואני שמעתי ולא אבינו ואמרה אדני מה אחרית אלה:⁹ יואמר נר דניאל כי-סתומים וחתומים הדברים הדברים עד-עת עץ:¹⁰ יתגورو ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו קל-רשעים והmeshklim בינו: ¹¹ ומעת הוסר התלמיד ולתת שקווש שכם ילמיים אלף מאיים ותשייעים:¹² אשרי המהכה ויגע לימיים אלף שלש מאות שלשים וחמשה:¹³ אתה לך לך ותנום ותעמד לנרגל לך הימין:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community